

jeg kan tælle, at der er noget i retning af 160 mandater i dette Folketing bag at fastholde den situation.

Derfor kan jeg slet ikke forstå, at ja-partierne kan få nogen som helst fornøjelse af at sprede en usikkerhed om dansk kronekurs i forbindelse med folkeafstemningen. Den usikkerhed er der ikke, der er ikke grundlag for denne debat. Det er et fantom, som vi godt lige så stille kan drive ud af debatten.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal for en ordens skyld erindre om, at talletiden for ordførere er 10 minutter, og at der bliver mulighed for korte bemærkninger til ordførerne, der får mulighed for at svare, når der er stillet 3 spørgsmål.

Bendt Bendtsen (KF):

Tonen har været skærpet de seneste par uger, men jeg vil da godt rose nejsigerne for deres bidrag til den almindelige underholdning her gennem de sidste par uger. Det har jo indimellem været svært at forstå nejsidens argumenter for et nej den 28. september.

Som hr. Claus Larsen-Jensen også har nævnt i dag, så har vi på det seneste fået nogle forklaringer, som forekommer sådan ganske interessante, og vi kan godt dvæle ved et par af dem.

Ifølge Ole Krarup fra Folkebevægelsen mod EU er den store fare et udbrud af kogalskab og svinepest. Får vi et sådant udbrud, vil Danmark gå i knæ, og så skal vi kunne devaluere kronen, lyder budskabet.

Også hr. Keld Albrechtsen er blevet træt af sin glidebane – vi har dog hørt om den i formiddag – og den er nu skiftet ud med en ny advarsel, nemlig advarslen om, at den globale opvarmning også kan få Københavns Lufthavn til at synke i havet. Når vi så en dag står uden

lufthavn, jamen så kan det jo godt være, at vi skulle have vores pengepolitiske frihed, så en devaluering er mulig. Sådan lyder det fra hr. Albrechtsen.

Og fra fru Pia Kjærsgaard har vi hørt, at kongehuset vil lukke på lidt længere sigt, hvis vi stemmer ja den 28. september.

Det interessante er naturligvis ikke indholdet i disse nejsigerargumenter. Det er jo det rene vrøvl, at vi danskere bør holde os uden for euroen på grund af risikoen for både dyresygdomme, naturkatastrofer og en afskaffelse af hoffet.

Nej, det interessante er derimod årsagen til, at nejsiden nu maner død og ødelæggelse frem på en række punkter. Årsagen er ganske enkelt, at man ikke har saglige argumenter at tage af. Vi har indtil nu ikke hørt en eneste forklaring fra nejsiden om, hvad vi skal bruge et nej til den 28. september. Spørgsmålet til nejsiden er enkelt: Hvad er ideen med et nej? Hvis vi på den anden side af den 28. står med et nej, hvad skal danskerne bruge det til? Hvilke visioner er der fra nejsiden? Hvilke visioner har de for vores fremtid? Indtil videre har vi ikke fået et eneste troværdigt svar på det spørgsmål, og vi hører det tit skåret over den samme læst.

Et nej skal ifølge euromodstanderne ikke bruges til noget sådan lige her og nu. Kronen skal fortsat været bundet til euroen, kan vi forstå på nogle af nejsigerne, men kun en del af den. Det vil sige, at renten fortsat skal være bestemt af Den Europæiske Centralbank. Det vil også sige, at vi fortsat skal føre en ansvarlig økonomisk politik. Nejsiden vil altså ikke gøre noget som helst uden for euroen, som ikke på en prik passer med det, der vil ske, når vi går med.

Den eneste forskel er, at nejsiden vil holde muligheden for en devaluering åben, og at vi ingen indflydelse får på den pengepolitik og valutapolitik, som føres i Danmark. Et nej vil betyde, at tilliden til dansk økonomi sættes under pres. Risikoen for valutaspekulation kender vi også. Vi spiller hasard med den stabilitet, som skiftende regeringer har opbygget siden 1982, en stabilitet, som har betydet flere job, mere velfærd.

Vi har intet behov fra konservativ side for at fastholde retten til at devaluere. Det er et dårligt redskab, og i sidste ende må venstrefløjen jo have det lidt ringe med, at man ved en devaluering skal til at eksportere økonomiske